

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

OSBORNE, MARY POPE

Portalul magic nr. 9 : Salvați de delfini / de Mary Pope Osborne ;

il. de Sal Murdocca ; trad. din lb. engleză de Cristina Miron. - Ed. a 2-a. -

Pitești : Paralela 45, 2018

ISBN 978-973-47-2853-4

I. Murdocca, Sal (il.)

II. Miron, Cristina (trad.)

821.111

Mary Pope Osborne

Magic Tree House #9. Dolphins at Daybreak

Text copyright © 1997 by Mary Pope Osborne

Cover art and illustrations copyright © 1997 by Sal Murdocca

This translation published by arrangement with Random House
Children's Books, a division of Penguin Random House LLC.

Magic Tree House® is a registered trademark of Mary Pope Osborne,
used under license.

Copyright © Editura Paralela 45, 2018

Prezenta lucrare folosește denumiri ce constituie mărci înregistrate,
iar conținutul este protejat de legislația privind dreptul de proprietate
intelectuală.

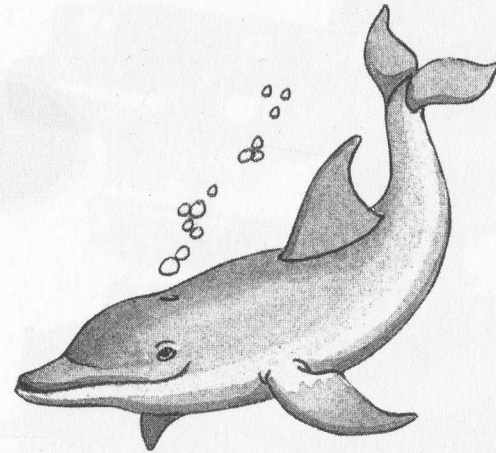
www.edituraparelela45.ro

9

PORTALUL MAGIC

SALVAȚI DE DELFINI

Ediția a II-a

de Mary Pope Osborne

Ilustrații de Sal Murdocca

Traducere din limba engleză de Cristina Miron

Editura Paralela 45

Jack

PRENUME: Jack

VÂRSTA: 8 ani

DOMICILIU: Frog Creek,
Pennsylvania, SUA

CARACTERIZARE: serios și

studios, iubește foarte mult cărțile, pe care le citește cu nesăț; asta îl ajută de foarte multe ori să iasă din situații periculoase.

Annie

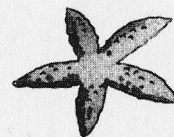
PRENUME: Annie

VÂRSTA: 7 ani

DOMICILIU: Frog Creek,
Pennsylvania, SUA

CARACTERIZARE: curioasă și

zburdalnică, nu ratează nicio ocazie de a-și atrage fratele în aventuri, fără să-i pese de pericole; comunică foarte bine cu animalele.

Caprins

Prolog	11
1. Maeștri bibliotecari.....	15
2. Reciful.....	25
3. Ca un joc video!	34
4. Împărăția peștilor	39
5. Doi ochi.....	46
6. Scapă cine poate!.....	51
7. Atenție, rechinul!.....	58
8. Să ne păstrăm calmul!	64
9. În sfârșit, soluția!	70
10. Încă trei ghicitori	80

1

Maestri bibliotecari

Jack se uita pe fereastră. Soarele încă nu răsărise, dar cerul începea încet-încet să se lumineze.

Băiatul se trezise de ceva vreme și se gândea la visul pe care-l avusese. „Căsuța e sus, în copac“, spusese zâna Morgan. „Vă aștept.“

Jack își dorea ca visul să devină realitate. Îi era dor de căsuța fermecată a zânei!

Resp Deodată, sora lui își făcu apariția în prag:

— Jack, trebuie să mergem în pădure în clipa asta!

— De ce?

— Am visat-o pe Morgan! Spunea că e iar în copac căsuța fermecată și că ne așteaptă acolo.

— Asta am visat și eu! exclamă Jack uimit.

— Ce?! Și ție ți-a spus același lucru? Atunci sigur s-a întâmplat ceva!

— Dar visele nu sunt adevărate...

— Unele, nu, dar ăsta este, insistă Annie.

Am o presimțire!

Fetița o zbughi din cameră, închizând ușa.

— Stai! Vin și eu! Așteaptă-mă!

„Când doi oameni au același vis, sigur înseamnă ceva“, se gândi Jack. Înșfăcă rucsacul și aruncă în el carnetelul și creionul, apoi coborî în fugă la parter.

— Ne întoarcem repede! strigă Jack în sufragerie.

— Unde plecați așa de dimineață? îi luă tata la întrebări.

— La o plimbare scurtă!

— Azi-noapte a plouat, strigă mama. Să nu vă udați pe picioare!

— Nu, nu!

Jack se strecură pe ușă afară. Annie îl aștepta.

— Haide!

Cerul era de un cenușiu pal. Aerul avea un miros proaspăt, ca după ploaie.

Copiii alergară pe strada lor liniștită până la pădurea din Frog Creek. Înaintară printre copaci și nu după mult timp ajunseră la stejarul cel mai înalt. Sus, în vârf, zăriră o căsuță din lemn.

— S-a întors... șopti Jack.

Cineva se uita pe fereastra căsuței. Era o femeie în vârstă frumoasă, cu părul alb și lung: zâna Morgan.

— Veniți! îi îndemnă bibliotecara magică.

Cei doi frați urcară repede pe scara de frânghie și intrară în căsuță. Zâna Morgan îi aștepta în lumina zorilor, înveșmântată în mantia sa roșie, de catifea.

Jack își împinse ochelarii pe nas ca să o vadă mai bine.

— Amândoi v-am visat! spuse Annie.

— Știu, eu v-am trimis visele. Am nevoie de ajutorul vostru.

— Cum putem să ajutăm?

— Magicianul Merlin s-a ținut iar de șottii, și din pricina asta n-am avut timp să adun cărți pentru biblioteca din Camelot.

— Putem să le strângem noi? întrebă Annie entuziasmată.

— Numai dacă sunteți Maeștri Bibliotecari.

— A, ce păcat! oftă Annie.

— Dar puteți deveni Maeștri Bibliotecari, continuă zâna surâzând. Dacă treceți testul.

— Ce fel de test? se interesă Jack.

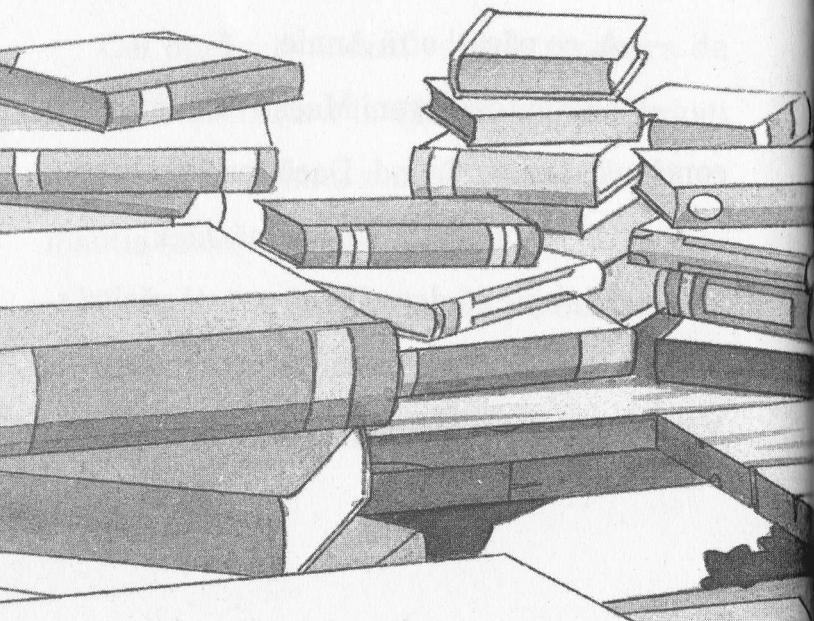
— Trebuie să dovediți că puteți găsi răspunsul la câteva ghicitori. Patru, mai exact. Vă voi trimite în locuri pe care nu le-ați mai

vizitat niciodată. Acolo veți căuta răspunsurile.

Jack și Annie se priviră. Să găsească răspunsuri la ghicitori? Această idee le plăcea mult de tot!

— Abia așteptăm! O să reușim!

Zâna dădu din cap. Pe urmă căută în faldurile mantiei, de unde scoase un sul de hârtie și o carte:

— Prima ghicitoare e scrisă pe acest sul străvechi. Iată și cartea care vă va ajuta să găsiți răspunsul.

Jack luă cartea. Se intitula *Ghidul oceanelor*.

— Super! chiui Annie. Ador marea! Ce aventură va fi! Ne dorim...

— Stai! o întrerupse Jack prinzând-o de mână.

Se întoarse spre Morgan și întrebă:

— Cum o să știm că am găsit răspunsul la ghicitoare?

— O! spuse Morgan, surâzând cu un aer misterios. O să vă dați seama singuri!

Jack dădu drumul mâinii surorii lui. Încă o dată, fetița atinse coperta cu arătătorul și reluă:

— Ne dorim să fim transportați aici!

Deodată, vântul începu să bată tare.

— Pe curând, zână Morgan! apucă Jack să spună.

Căsuța din copac începu să se învâртеască.

Băiatul închise ochii strâns de tot.

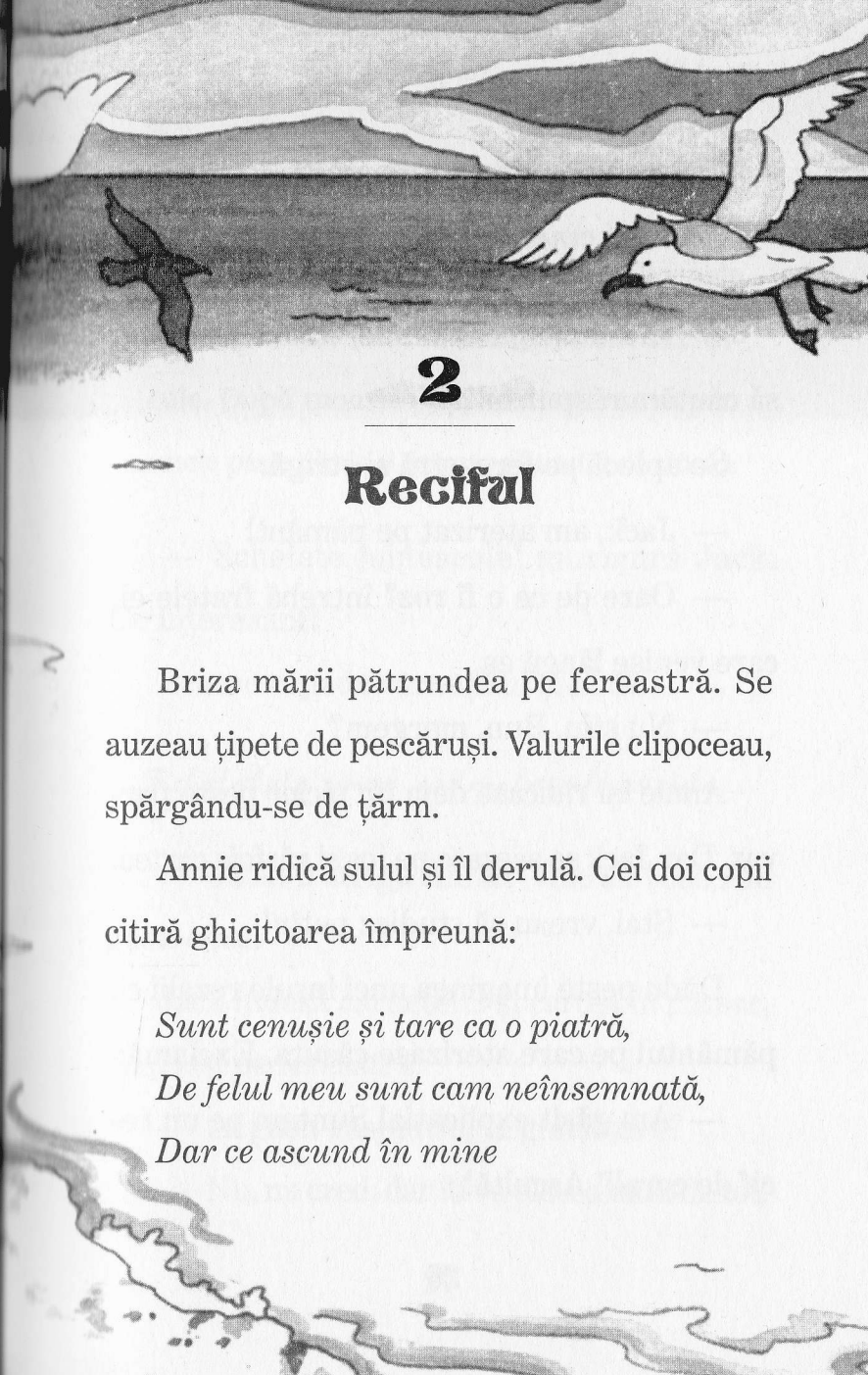
Căsuța se învârtea din ce în ce mai repede.

Apoi totul rămase nemișcat.

Nimic nu se mai clintea.

Atunci Jack deschise ochii.

Ținea în mână sulul străvechi de hârtie și cartea despre oceane. Zâna dispăruse.

2

Reciful

Briza mării pătrundea pe fereastră. Se auzeau țipete de pescăruși. Valurile clipceau, spărgându-se de țărnm.

Annie ridică sulul și îl derulă. Cei doi copii citiră ghicitoarea împreună:

*Sunt cenușie și tare ca o piatră,
De felul meu sunt cam neînsemnată,
Dar ce ascund în mine*